

NAPSUGÁR OLDALAK

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány tájékoztatója • 1993/1.

Bemutakozó

Mindössze egy félbehajtott lapocská vagyok. Nyomtatvány. Szerény, fehéren fekete. Remélem azonban, hogy azok a hírek, információk, bizonyágtételek, melyeket hordozok, színesek és hasznosak. Remélem, hogy a tavaszi napsugár símogató melegét jelentem azoknak, akik kézbe vesznek, s nem dobnak el. Nyár elején újra jelentkezem!

„Sonshine”

Amikor azon gondolkodtunk – közel három éve –, hogy mi legyen alapítványunk angol neve, egyik barátom, aki angliai társ-alapítványunk elnöke, javasolta a Sunshine = Napsugár helyett a „Sonshine” fordítást. A világ nyugati felén élő keresztyének gyakran használják így e szót. Mi nem mertük. Attól tartottunk, hogy nálunk mindenki sajtóhibának véli majd. Pedig ez a „szójáték” igen találó! A *son* jelentése: fiú, valakinek a fia. A Sonshine tehát azt jelenti, hogy a Fiú fénye, ragyogása. Ebben az összefüggésben természetesen Isten Fiáról, Jézus Krisztusról van szó. Az Ó fényéről, az Ó ragyogásáról. Valójában a mi alapítványunk az Ó fényéből, erejéből táplálkozik. Napsugár Gyermekmentő Alapítvány = Az értünk gyermekké lett Istenember segítségével működő gyermekmentő szolgálat.

A Napsugár Oldalak célja nem az, hogy adatokkal terhelje az olvasót. (Azok, akik adományokkal támogatják szolgálatunkat, negyedévenként e lap mellett névreszólóan megkapják visszaigazolásunkat.) A Napsugár Oldalak szolgálatunk örömtelíbb, „fényesebb” részéről kíván beszámolni. Máris könyveket írhatnánk tele arról, hogy milyen csodálatosan vezet bennünket az Úr az első perctől kezdve. Lesznek konkrét témák, amelyekben imatámogatást kérünk. Szívesen közlünk olvasói leveleket. Ha szükséges (és ha lesz rá fedezetünk) a Napsugár Oldalak bővebb terjedelemben jelennek meg a későbbiekben. Már itt szeretnénk megkérni minden olvasónkat arra, ami a legfontosabb: **IMÁDKOZZANAK ÉRETTÜNK!**

„Ahogy lehet...”

Mottó: Ruhák, melyeket Dorkás csinált... (ApCsel 9:39)

Minden háztartásban akadnak olyan dolgok, melyeket évekig őrizgetünk. Egyszer aztán – tavaszi nagytakarítás, vagy költözés alkalmával – elhatározzuk, hogy végleg megszabadulunk tőlük. Alapítványi otthonunk költségeinek egy részét megpróbáljuk használt-cikk értékesítésből befolyt összegből fedezni. A városi könyvtár rendelkezésünkre bocsátja alkalomról-alkalomra előcsarnokát. Azt a kultúrközpontot, ahol a könyvtár van néhány éve párt-székház-ként kezdték építeni. Mire elkészült, a párt már nem volt sehol... Végülis kultúrcentrum és irodaház lett. Azóta jónéhányszor adott helyet gyülekezeti alkalmaknak. Két éve karácsonykor az Údvhadsereggel együtt szerveztünk itt városi karácsonyi ünnepet vagy kétszázötven szegény gyereknek. Mindenki kapott egy kb. ötszáz forint értékű csomagot is. A könyvtár eddig két ízben volt színhelye alapítványunk ruhaakciójának. Mindkét alkalommal hosszú sorokban várakoztak a vevők, többnyire rászoruló, nagycsaládosok. Áraink mindig alacsonyabbak a szokásos használt-cikk áraknál, így az akció segítséget jelent a vásárlóknak épp úgy, mint az alapítvány által gondozott csecsemőknek.

Néhány gyülekezettől és magánszemélyektől máris nagy mennyiségű ruhát és egyéb cikkeket kaptunk (például *Békés, Dombóvár, Pestimre, Komló*). Láthatóan van kereslet minden más használati tárgy iránt is.

Örülnénk, ha a gyülekezetekben – például a nőtestvérek szervezésében – gyűjtőnapokat jelölnének ki, amikor ruhaneműt és mindenféle használati tárgyat lehetne letenni valahol (például kisteremben). Természetesen nem olyan dolgokra gondolunk, amelyek már semmire sem jók, hanem még használható ruhára, cipőre, játékra, edényre, hiányos étkészletre, dísz tárgyra, műszaki cikkekre, stb.

Szívesen vesszük, ha a Testvérek elhozzák a Napsugár Otthonba az összegyűjtött dolgokat – ez jó alkalom az otthon meglátogatására is.

Igen jó ötlete van a *rákoscsabai gyülekezetnek*. Az összegyűjtött ruhát és egyebeket ma-

guk értékesítik, a befolyt összeggel pedig alapítványunkat támogatják. Ez a módszer több szempontból is igen jó. (1) Az olcsó cikkek másutt is segítenek a rászorulóknak. (2) Az akciókat szervező munkából a szigetszentmiklósiakon kívül más gyülekezetek testvérisége is kivetheti a részét. (3) A gyülekezetek és az alapítvány szorosabb testvéri kapcsolatba kerül egymással a közös munka révén.

Ilyen esetekben az alapítvány szívesen elkészíti az akció plakátját a gyülekezetekkel történt egyeztetés alapján. A plakáton természetesen szerepelhet a napsugár embléma is. Itt mutatjuk be legutóbbi plakátunkat:

A Napsugár
Gyermekmentő Alapítvány

RUHAVÁSÁRT

rendez
március 12-én (pénteken)
a Városi Könyvtárban (Sárga Ház)
reggel 9-től este 6-ig

angliai és svájci bébi-, gyermek- felnőttruhák, cipő és egyéb használati tárgyak

OLCSÓ ÁRON!

*Az alapítvány a teljes bevételét
elhagyott gyermekek megsegítésére fordítja.*

Alapítványunkat patronálja többek között egy angliai kisgyülekezet. Mindig meghatódva bontjuk ki az egy-két kilogramm körüli rendszeresen érkező kicsi csomagokat, melyekben idős nőtestvérek által horgolt vagy kötött takarók és ruhácskák vannak. Nem tudjuk, hogy hogy hívják őket, de lehet hogy Dorkásnak...

Ha bárhol bárki indítást érez arra, hogy ilyen módon támogassa gyermekmentő szolgálatunkat, kérjük engedelmességgel az indításnak. A fölmerülő kérdésekre szívesen válaszolunk levélben vagy telefonon. (Máté 25:35–46)

Kulcsár Ferencné (Dávid Ildikó) vagyok, a Napsugár Gyermekmentő Alapítványnál dolgozom mint csecsemőgondozó. Egészségügyi szakközépiskolát végeztem, utána két és fél évig fogorvosi asszisz-

tensként voltam alkalmazásban. Mielőtt az alapítványhoz jöttem, két évig egy szociális otthonban ápolónőként dolgoztam. 1992. augusztusától vagyok itt állásban.

Férjem a Baptista Teológiai Akadémián másodéves hallgató. Dr. Almási Mihály az otthon igazgatója, aki a teológián tanár, tavaj nyáron szól, hogy az újonnan épülő bébi-otthonba munkatársakat keres. Már évekkkel ezelőtt elhivatást éreztünk karitatív tevékenységre. Férjem főleg olyan munkában szeretett volna részt venni, ahol gyerekekkel lehet foglalkozni. Nagyon sokat imádkoztunk ezért a lehetőségért, hogy nekünk szánta-e Isten ezt a szolgálatot.

Úrunk csodálatos vezetését tapasztaltuk meg abban, hogy ide kerültünk. Az előző munkahelyemen leépítés miatt bizonytalanná vált a helyzetünk. Imádkoztam azért, hogy ha menem kell, oda mehessek ahova Ő vezet. Ekkor kezdtünk beszélgetni arról, hogy vegyük fel a kapcsolatot Almási testvérrel. A vele való beszélgetések folyamán egyre jobban meggyőződünk arról, hogy azt a munkát tudjuk itt végezni, amire végülis elhivatásunk van. Időközben az alapítvány új otthonának építésében is részt vettünk, melynek során egyre inkább magunkénak éreztük ezt az ügyet. Később megismerkedtünk az alapítvány tevékenységével és a munkatársakkal.

Mély benyomást tett ránk az, hogy létezik olyan alapítvány, ami feladatának és magáénak érzi a teljesen kiszolgáltatott és elhagyott csecsemők megmentését és hívó családokba juttatását.

Itt pici babákkal foglalkozom és nagyon szeretem a munkámat, amit valóban csak elhivatásból lehet végezni. Örülök, hogy olyan babákon segíthetek, akiket szüleik nem tudnak vagy nem akarnak vállalni és – mintha édesanyjuk lennének – gondozhatom őket. Igyeksem az Ur hasznos és engedelmes eszköze lenni ebben a szép szolgálatban.

**ÁRNYÉKOS
O · L · D · A · L**

Epilepsziás terhes lány édesanyja és gyámja kérte a segítségünket. Hamarosan szülni fog a beteg leány, és semmiképpen sem tarthatja meg gyermekét. Az epilepszia gyakran öröklődik. Természetesen nem mindegy, hogy a pici betegem születik-e vagy egészségesen. Akik tudják, hiszik, hogy az Urnál semmi sem lehetetlen, imádkozzanak ezért a picéért.

Fél éve húzódik az egyik kisbaba örökbefogadási ügye. Az apa megtalálása jelent gondot. Imatámogatást kérünk!

Néhány esetben – főleg bulvár lapok – igyekeztek rossz színben föltüntetni alapítványunkat. A *Kiskegyed* egy bizonyos ügyben megírta, hogy „Almási úr nem nyilatkozik”. Én azt mondtam, hogy a *Kiskegyednek* nem nyilatkozom. Ajánlottam az újságírónak, hogy menjen át egy komoly laphoz, és akkor szívesen adok interjút.

Jellemző, hogy ebben a cikkben az a kislány, akiről úgy beszél a riporter, mintha édesanyjához került volna vissza, valaki másnak a kezében van a fényképen. Azok a testvérek, akiknél e gyermek hónapokat töltött tudják, hogy ez a bizonyos asszony a gyámhivatalban úgy mutatkozott be, hogy ő egy szomszéd!!!

Egy vidéki gyülekezetben néhány buzgó fiatal – kezében a *Kiskegyeddel* – egy idősebb előljáró testvérnek magyarázta, hogy lám-lám a Napsugár Alapítvánnyal is gondok vannak. A válasz ez volt: Akinek a *Kiskegyed* a „lelki tápláléka”, az hisz az ilyen információknak.

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány a Magyarországi Baptista Egyház társult tagja.

Bankszámlaszám:

„Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány,
Magyar Hitel Bank Rt. 202–16104

Rádió és TV műsorokban többször elmondtam, hogy Magyarországon gyerekkereskedelem folyik. Legutóbb a *168 óra* című műsorban március 13-án (a 168 óra című újság március 16-i száma a 6-7. oldalon közli az interjút) esett erről szó. Egy telefonáló megkérdezte a szerkesztőt, hogy biztosítanak-e a hatóságok védelmet a nyilatkozó lelkipásztornak, hisz bizonyára szüksége lesz rá a maffia miatt.

A műsor után először egy baptista lelkipásztor hívott fel. Ezt mondta: „Isten meg fog védeni benneteket! Imádkozunk értetek.”

Azután egy református lelkipásztor jelentkezett: „Végre valaki ki merete mondani... Sokáig nyomoztam a telefonszámodat... Imádkozunk érted, melletted vagyunk, ha kell segítünk... Nálam is van egy csomó adat...”

Sok-sok bátorító telefont kaptam napokon át kedves ismerősöktől és ismeretlenektől.

Egymás után jelentkeztek a hírfügynökségek, először a francia..., lapok, rádió, TV. Senkinek nem adtunk interjút, hisz ez az ügy ettől kezdve a hatóságok dolga.

Boros Péter belügyminiszter úr és Pintér Sándor főkapitány úr példás gyorsasággal személyesen intézkedett az ügyben. Megbízottjaink átadtuk a gyerekkereskedelemre vonatkozó adatainkat, melyeket köszönettel vettek.

A szegedi ügy szálai egyre kuszátabbak. Főlhívott az *Erdélyi Napló* (Nagyvárad) egyik munkatársa, és közölte saját nyomozásuk eredményét...

Végezetül egy levél, amit az egyik „Napsugár-anyuka” írt:

„Drága Marika és Misi!

Olvastuk a 168 órában a riportot és hallottuk a nyilatkozatot. Szívvel gratulálunk, nagyszerű! Bátorságokat is csodáljuk, és a Szentlélek erejét, amit megnyilvánulni láttunk bennetek. Köszönjük is, amit értünk tettetek fél éven át csodálatra méltó kitartással és bátorsággal.

Úgy érezzük, személyes védelmetekben nekünk is részt adott Isten imádságban és ebben naponként kitartunk férjemmel és gyerekeinkkel. Azt hiszem, ez igen komoly dolog. Isten hatalmasan őriz benneteket!

Sok-sok szeretettel ölelünk és gratulálunk:
– aláírás –

1993. március 19.

Adjunk hálát!

Az elmúlt hónapban három – reménytelennek tűnő – ügyben született hatósági döntés. Két kisbaba fél éves hazovona után abban a hívó családban maradhat, ahova kihelyezte őket az alapítvány. Úgy gondoljuk, hogy igazában az Úr Jézus ajándékozta meg ezeket a családokat a gyermekekkel, az elhagyottakat pedig a szülőkkel.

A harmadik pici fél esztendő telt el otthonunkban – a szülőanyát eddig nem találtuk meg –, most végre ő is hívó szülőkre talált.

Napsugár Oldalak

A „Napsugár” Gyermekmentő Alapítvány negyedéves tájékoztatója

Szerkesztő: Dr. Almási Mihály

Tervezőszerkesztő: Boltos Péter

Kiadó: Sunshine Publishing House
Cím: 2310 Szigetszentmiklós, Révsor 24.
Telefon/Fax: 06-24/68-342

Készült a Texgraf nyomdájában
Felelős vezető: Kun Gyula